

(Kort bemærkning).

Jan Kørpe Christensen (FP):

Vi har tidligere hørt – i hvert fald i offentligheden – at regeringen har den holdning, at når det handler om selve omsorgsplejen af de ældre, må den ikke udliciteres. Men er der nogle, der virkelig plejer de ældre, er det i hvert fald hjemmehjælperne, og derfor hænger ingen af argumenterne sammen i det, der er kommet fra regeringen.

Jeg vil gerne sige tak – ja, det er utroligt, man skal sige tak til regeringen – fordi ministeren nu vil lytte til de argumenter, der kommer frem imod regeringens holdning på området. Jeg vil også godt spørge ministeren, hvorfor hun ikke har svaret på alle de tidligere stillede spørgsmål under debatten, men kun på undertegnede. Det takker jeg selvfølgelig for, og jeg er også glad for at høre, at regeringen nu siger, at der i hvert fald ikke bliver tale om at fjerne udlicitering på andre områder.

Men jeg må bare sige til regeringen, at der er ikke meget håb fremover med hensyn til at stole på det, der kommer frem her fra talerstolen. Vi har ikke hørt noget som helst om, hvorfor ministeren ikke har samme holdning, som f.eks. erhvervsministeren har givet udtryk for, nemlig at det er en sund tankegang med udlicitering, netop af hensyn til de ældre. Vi har heller ikke fået svar på, hvorfor regeringen i øvrigt ikke får mest muligt ud af skattekroneerne her i landet, og der er i det hele taget utallige spørgsmål, ministeren ikke vil svare på. Man henviser til det, der blev sagt ved førstebehandlingen, og jeg synes faktisk, det er uanstændigt.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Om der er stillet spørgsmål i udvalget eller ej, er jo fuldstændig ligegyldigt i denne sag. I Det Konservative Folkeparti har vi ikke haft behov for at stille faktuelle spørgsmål. Vi har gennemarbejdet vores forslag godt og grundigt, inden vi indleverer det, og vi har skelet til, hvordan lignende ordninger har fungeret i udlandet.

Men det, vi gerne vil have en debat om, er den dobbeltmoral, der præger Socialdemokratiet: På den ene side vil man udlicitere nogle områder, der har meget med mennesker at gøre, og på den anden side vil man ikke udlicitere et andet område. Der er ingen konsistens i regeringens politik, det er det, vi gerne vil have en debat om, og det burde da være ganske uskyldigt at bede om det.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Jeg synes, det er en interessant problemstilling, ministeren rejser: Hvorfor stiller forslagsstillerne ikke spørgsmål om deres eget forslag i udvalget? Det er da lidt den omvendte verden. Ville det ikke have været mere passende, om regeringspartierne havde stillet spørgsmål om, hvad der ville ske, hvad konsekvenserne ville blive, hvis forslaget blev vedtaget?

Jeg kan selvfølgelig ærgre mig over, at jeg ikke har stillet et spørgsmål, der gik på, hvad der skal til for at få ministeren og regeringen til at ændre holdning. Jeg synes, det er meget svagt af en regering, at det eneste, den kan argumentere med, er ingenting. Den siger bare nej, og det er hele svaret. Det nærmeste, jeg kunne lytte mig frem til, var nogle vendinger i retning af, at der ikke må tjenes penge på omsorg. Det har vi også hørt i andre sammenhænge, og det gætter jeg på, for nu må vi gætte os frem til, hvad der kan bevæge regeringen. Man kan jo så med rimelighed stille spørgsmålet: Hvad er forskellen mellem hjemmesygeplejerske contra hjemmehjælper? Hvad er forskellen mellem at tjene penge for en privat og en offentligt ansat fysioterapeut, osv.?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 49 (V, KF, FP, CD og DF) stemte for, 54 (S, SF, RV og EL) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 22:

Forslag til folketingsbeslutning om ØMU-forhandlingsmandat.

Af Keld Albrechtsen (EL) og Frank Aaen (EL).
(FremSAT 10/10 96. Første behandling 6/12 96. Betænkning 18/4 97).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.